

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Μια από τις πιο σημαντικές συνελεύσεις των τελευταίων χρόνων πραγματοποιήθηκε τον φετινό Ιούνιο.

Η 81^η Γενική συνέλευση του κλάδου έγινε με την προσδοκία όλων μας να αποτελέσει φάρο μιας νέας αγωνιστικής πορείας, δίνοντας νέο στίγμα, νέα πνοή στο συνδικάτο.

Με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση διαβάσαμε τα θέματα ημερήσιας διάταξης. Ικανοποίηση γιατί μετά από επαφές και διαβουλεύσεις που είχαμε με την ΔΟΕ, το θέμα της Προσχολικής Εκπαίδευσης έγινε θέμα της ημερήσιας διάταξης και χαρά γιατί πιστέψαμε πως πραγματικά αναγνωρίζεται επιτέλους ως ο θεμέλιος λίθος της εκπαίδευσης των παιδιών μας.

Πιστέψαμε πως όλοι κατάλαβαν τη σημασία της Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Πιστέψαμε πως άρχισαν πια να ξεπερνιούνται παλαιότερες αγκυλώσεις και να αναγνωρίζονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στο νηπιαγωγείο.

Πιστέψαμε ως αφελείς ονειροπόλοι πως θα αποφασίσουμε επιτέλους να αγωνιστούμε όλοι

μαζί για την ΠΕ ώστε να βρούμε άμεσα λύσεις.

Μα ότι θετικό νιώσαμε, μέσα σε τρεις μέρες ανατράπηκε! Οι αυτοαποκαλούμενες αριστερές παρατάξεις, θέτοντας συνέχεια ως πρόσχημα θέματα διαδικασίας και καταστατικού αρνήθηκαν να συζητήσουμε τα θέματα που απασχολούν όλους μας.

Αναλώθηκαν σε επουσιώδη με προφανείς στόχους.....

Αυτό που φάνηκε από τη διαδικασία είναι πως κάποιοι ήρθαν να δώσουν μια παράσταση, ηρωισμού και αγωνιστικότητας ενθουμούμενοι «περασμένα μεγαλεία», την ώρα που τα πάντα γύρω μας καταρρέουν.

Σε μια εποχή που το συνδικάτο περνάει τη δική του κρίση δίνοντας μάχη επιβίωσης και συνέχειας κάποιοι ευελπιστούν στη διάλυση του, ποντάροντας στην καταστροφή.

Την ώρα που απαιτείται σοβαρότητα, υπευθυνότητα, σύμπνοια και αλληλεγγύη για να αντιμετωπίσουμε τη λαίλαπα των σαρωτικών αλλαγών και να δώσουμε μια νέα πνοή αισιοδοξίας τόσο στους συναδέλφους μας όσο και στους υπόλοιπους πολίτες που περιμένουν από τους Δασκάλους ένα νέο όραμα, κάποιοι διαλύουν γενικές συνελεύσεις χλευάζοντας και διακόπτοντας όποιον ομιλητή 'τολμάει' να εκφράσει μια διαφορετική άποψη.

Συνάδελφοι ξεχάσαμε τη λέξη συνεργασία η οποία δεν σημαίνει ταύτιση αλλά δημιουργική διαφωνία. Υπάρχει, λοιπόν, ζήτημα εναλλακτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης. Ειδικότερα το συνδικαλιστικό κίνημα, μπροστά στην κατάσταση που περιγράψαμε παραπάνω, έχει σήμερα δύο εναλλακτικές επιλογές: Τη μοιρολατρική υποταγή και την αυτοκαταστροφή ή έναν αγώνα συνεχή, πολύπλευρο, επίπονο μα και ελπιδοφόρο.

Στην εποχή της μεγάλης κρίσης, ο συνδικαλισμός καλείται να ανακαλύψει καινούριους δρόμους, ενδεχομένως και να τους ανοίξει εκεί που δεν υπάρχουν, προκειμένου να διαδραματίσει ρόλο στα τεκταινόμενα.

Να συμπεριλαμβάνεται σε «αυτούς που θα αποφασίσουν για εμάς».

Γίνεται εύκολα κάτι τέτοιο; Ο καθένας μας οφείλει να αναλογιστεί τη μεγάλη προσωπική ευθύνη και να κρίνει ανάλογα. Πρέπει να λάβουμε υπόψη και να έχουμε ως κριτήριο κι αφετηρία της κρίσης μας την συνέπεια και την υπευθυνότητα που δείξαμε και δείχνουμε στις θέσεις που κατέχουμε.

Η καθημερινή μας παρουσία στις επάλξεις για θέματα μικρά, καθημερινά, ως και για σημαντικά και μεγάλα του συλλογικού ενδιαφέροντος είναι καθοριστική.

Σ' αυτή τη νέα εποχή, αυτήν την κρίσιμη περίοδο περισσότερο από ποτέ οι επιλογές μας καθορίζουν το μέλλον, γι' αυτό δεν θα πρέπει να καθοριστούν από το παρελθόν.

Αφήνουμε στην άκρη οποιονδήποτε διαχωρισμό του παρελθόντος, καταργούμε τις κομματικές περιχαράκώσεις κι επιδιώκουμε απαρέγκλιτα κι αδιαπραγμάτευτα το συμφέρον του κλάδου.

Σήμερα καθίσταται αναγκαία η σύμπνοια κι η ενότητα των εκπαιδευτικών για τη διεκδίκηση και τη διασφάλιση του μέλλοντος. Σε αυτήν την προσπάθεια πρωταρχικό ρόλο παίζουμε όλοι μας , ως φορείς ιδεών.

Μπορεί η λογική να έχει αποτέλεσμα αλλά η εκπαίδευση θέλει όραμα και πάθος. Έτσι οι ψυχές γίνονται σπουδαίες και μεγαλουργούν....

Ευχόμαστε σε όλους καλή σχολική και συνδικαλιστική χρονιά με δύναμη ,ελπίδα, όραμα και αγωνιστικότητα!!!!

Οι νηπιαγωγοί της ΠΑΣΚ

Ομάδα Νηπιαγωγών ΠΑΣΚ

Συντάχθηκε από τον/την ΠΑΣΚ

Τρίτη, 18 Σεπτέμβριος 2012 20:46
